

- सत्यमूचुर्नर एवा हि चक्रुः । अनु स्वधामभवो जगमुर्ताम् ।
विधाजमानांश्चमसा अदेव । अवेनत्तृष्टा चतुरो ददृशान् ॥ ६ ॥
दुष्मादश द्यून्त्यदंगोदिस्य । आतिथ्ये रणानभवः समन्तः ।
मुनेत्राकृण्वन्नयत्त सिन्धून् । धन्वातिष्ठन्नाषधीर्निर्ममापः ॥ ७ ॥
५ रथं ये चक्रुः सुवृतं नरेष्ठाम् । ये धेनुं विश्वजुवं विश्वत्रूपाम् ।
त आ तल्लु ऋभवो रथिं नः । सुमवसः सुमपसः सुहस्ताः ॥ ८ ॥
अपो हि एषामनुषत्त देवाः । अभि क्रत्वा मनसा दीधिमानाः ।
वाजो देवानामभवत्सुकर्मा । इन्द्रस्यर्भुता वरुणस्य विभवा ॥ ९ ॥
ये हरी मेधया उक्थामदत्तः । इन्द्राय चक्रुः सुयुजा ये अश्वा ।
१० ते रायस्पोषं द्रविणानि अस्मे । धर्तभवः क्षेमयन्तो न मित्रम् ॥ १० ॥
इन्द्राङ्गः पीतिमुत वो मदं धुः । न तं आतस्य सखिमाय देवाः ।
ते नूनमस्मे ऋभवो वसूनि । तृतीये अस्मिन्सवने दधात ॥ ११ ॥

13. AN SAVITAR (5, 81).

- युञ्जते मन उत युञ्जते धियः । विप्रा विप्रस्य बृहता विपश्चितः ।
वि ह्यत्रा दधे वयुनाविदेक इत् । मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः ॥ १ ॥
१५ विश्वा रूपानि प्रति मुञ्चते कविः । प्रासावीद्वं द्विपदे चतुष्पदे ।
वि नाकमव्यत्सवितो वरेणिमः । अनु प्रयाणमुषसो वि राजति ॥ २ ॥
यस्य प्रयाणमनु अन्य इययुः । देवा देवस्य महिमानमोजसा ।
यैः पार्थिवानि विममे स एतशः । रजसि देवः सवितो महित्वना ॥ ३ ॥
उत यासि सवितस्त्रिणि रोचना । उत सूर्यस्य रश्मिभिः समुच्यसि ।
२० उत रात्रीमुभयतः परीयसे । उत मित्रो भवसि देव धर्मभिः ॥ ४ ॥
उतेशिषे प्रसवस्य त्वमेक इत् । उत पूर्वा भवसि देव यामभिः ।
उतदं विश्वं भुवनं वि राजसि । श्यावाश्चस्ते सवितः स्तोममानशे ॥ ५ ॥

14. AN PṚTHIVĪ (5, 84).

- वळित्या पर्वतानाम् । खिद्रं विभर्षि पृथिवि ।
प्र या भूमिं प्रवत्वति । मङ्गा जिनेषि महिनि ॥ १ ॥
२५ स्तोमासस्त्वा विचारिणि । प्रति श्रेभन्ति अक्तुभिः ।
प्र या वाजं न क्षत्तम् । परुमस्यसि अर्जुनि ॥ २ ॥
दळ्हा चिद्या वनस्पतीन् । दमया दर्धर्षि ओजसा ।
यते अर्धस्य विद्युतः । दिवो वर्षन्ति वृष्टयः ॥ ३ ॥